31974D0393

NÕUKOGU OTSUS 74/393/EMÜ, 22. juuli 1974, millega kehtestatakse nõupidamismenetlus seoses koostöölepingutega, mille liikmesriigid on sõlminud kolmandate riikidega

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 113 ja 235,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust [1]

ning arvestades, et:

tuleks tagada, et koostöölepingud, mille liikmesriigid on sõlminud kolmandate riikidega, ja selliste lepingute raames kavandatavad kohustused ja meetmed oleksid kooskõlas ühise poliitikaga, eelkõige ühise kaubanduspoliitikaga;

on soovitav hõlbustada teabe- ja arvamustevahetust koostöö vallas, et kindlaks teha ühist huvi pakkuvad probleemid ja neist tulenevalt vajaduse korral soodustada liikmesriikide sellise tegevuse kooskõlastamist, mis on seotud asjaomaste kolmandate riikidega;

selliste lepingute läbirääkimise ja rakendamise üle tuleks seetõttu eelnevalt nõu pidada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Liikmesriigid teatavad komisjonile ja muudele liikmesriikidele:

— majandus- ja tööstuskoostööd käsitlevatest lepingutest, edaspidi "koostöölepingud", mida nad kavatsevad kolmandate riikidega läbi rääkida või pikendada;

— kohustustest ja meetmetest, mida asjaomaste liikmesriikide võimuorganid pakuvad välja osana koostöölepingutest ja mis võivad mõjutada ühist poliitikat, eelkõige nendest, mis võivad mõjutada kaubandust; selline teatamine toimub vajaduse korral enne, kui need kohustused ja meetmed vaadatakse läbi kõnealuste lepingutega asutatud valitsustevahelistes või ühiskomiteedes.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile ja muudele liikmesriikidele kolmandate riikidega parafeeritud koostöölepingute teksti.

Nad teatavad komisjonile ja muudele liikmesriikidele, kui nende võimuorganid võtavad koostöölepingute alusel lõikes 1 osutatud kohustusi või meetmeid.

Artikkel 2

1. Kui mõni liikmesriik taotleb seda või komisjon pakub selle välja kaheksa tööpäeva jooksul alates artikli 1 lõikes 1 osutatud teabe kättesaamisest, peetakse teabe üle eelnevalt nõu muude liikmesriikide ja komisjoniga kolme nädala jooksul alates selle kättesaamisest.

[1] EÜT C 23, 8.3.1974, lk 9.

Kui asi on kiireloomuline, peetakse nõu viivitamata.

2. Kui mõni liikmesriik seda taotleb või komisjon selle välja pakub, võib igal ajal alustada nõupidamist artiklis 1 osutatud lepingute, kohustuste ja meetmete üle, välja arvatud küsimuste puhul, mille üle on juba nõu peetud ja mille kohta uut teavet ei ole.

Artikkel 3

Artiklis 2 sätestatud nõupidamise eesmärk on eelkõige:

a) tagada, et artiklis 1 osutatud lepingud, kohustused ja meetmed on kooskõlas ühise poliitika, eelkõige ühise kaubanduspoliitikaga;

b) hõlbustada teabe- ja arvamustevahetust, et kindlaks teha ühist huvi pakkuvad probleemid ja neist tulenevalt vajaduse korral soodustada liikmesriikide sellise tegevuse kooskõlastamist, mis on seotud asjaomaste kolmandate riikidega;

c) uurida selliste ühepoolsete meetmete asjakohasust, mida ühendus võib võtta asutamislepingu artikliga 113 hõlmatud valdkondades, et edendada koostööd.

Artikkel 4

1. Artiklis 2 sätestatud nõupidamine toimub erikomitees, kuhu kuuluvad iga liikmesriigi ja komisjoni esindajad. Selle eesistujaks on komisjoni esindaja ja vajalikke sekretariaaditeenuseid osutab nõukogu peasekretariaat.

Kui selline nõupidamine on seotud krediidikindlustust, krediidigarantiid ja finantskrediiti käsitlevate lepingute, kohustuste ja meetmetega, toimub see siiski nõukogu 27. septembri 1960. aasta otsusega [1] asutatud krediidikindlustus-, krediidigarantii- ja finantskrediidipoliitika koordineerimisrühmas.

Eespool nimetatud komitee ja rühma teabevahetus ja tegevuse kooskõlastamine korraldatakse nii, et koostöölepingute sisust ja toimimisest saadakse ülevaade.

2. Liikmesriigid ja komisjon võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada nõupidamismenetluse nõuetekohane toimimine ja eelkõige säilitada seoses sellega saadava teabe konfidentsiaalsus.

Artikkel 5

Artikleid 1–3 kohaldatakse, ilma et see piiraks olemasolevate ühenduse erieeskirjade või -menetluste kohaldamist.

Artikkel 6

Liikmesriigid tagavad sobival viisil, et koostöölepingutele, mida nad kavatsevad kolmandate riikidega sõlmida või uuendada, ei tugineta nii ja neid ei tõlgendata nii, et need mõjutaksid kohustusi, mis lasuvad liikmesriikidel tulenevalt Euroopa ühenduste asutamislepingutest.

Artikkel 7

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 22. juuli 1974

Nõukogu nimel

eesistuja

J. SAUVAGNAGUES

[1] EÜT 66, 27.10.1960, lk 1339/60.